

Věstník

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ FARNOSTI UHLÍŘSKÉ JANOVICE

PRAVDA

Milí farníci, dostáváte do rukou čtvrté číslo farního Věstníku, jehož cílem je určitá rekapitulace tématu Cyrila a Metoděje, kterému jsme se po celý rok společně věnovali a které bylo provázáno s životem našeho farního společenství. Jak už mnohokrát zaznělo, letošní rok je rokem 1150. výročí příchodu Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Tato událost měla zásadní význam na vytvoření naší státnosti, kultury, historie a náboženství, které nám dává povědomí o nás samých, kdo jsme a kam směřujeme. Téma Cyrila a Metoděje bylo zároveň doprovázeno Rokem víry, který loni v říjnu vyhlásil svatý otec Benedikt XVI. při příležitosti 50. výročí od zahájení II. vatikánského koncilu.

Pohled na pomalu se zakončující rok s tématem Cyrila a Metoděje a Roku víry mě naplňuje jistou dávkou optimizmu. Dokázali jsme dané téma spojit s životem naší farnosti. Ať už při pátečních setkáních s našimi seniory, jejichž vyprávění cyrilometodějského příběhu dokázalo oživit prostor krsovického kostela a působivě zaznělo ve velehradské bazilice při naší pouti na místo působení Cyrila a Metoděje. Příběh našich věrozvěstů si vzali za svůj rodiče, kteří se se svými dětmi scházeli při úterních odpoledních a připravili pro Noc kostelů divadelní vystoupení. Inspirovat se nechal i chrámový sbor, který připravil pro vlastní slavnost Cyrila a Metoděje 5. července část Glagolské mše svaté.

Ale ještě úplně nerekapitulujme. Při příležitosti cyrilometodějského výročí a roku víry nás v rámci Cesty sedmi kostelů čeká v sobotu 19. října pouť na havelské posvícení do Škvrňova, kde se budeme podle dalšího přikázání Desatera věnovat tématu "Pravda". Patrony budou totiž senioři a právě proto, že oni už mají s Pravdou více zkušeností než kdokoli jiný, nechme se jimi inspirovat, co do kostela sv. Havla svou poutí přinesou.

Cyrlometodějský rok pomalu bude přecházet do roku sv. Ludmily, která, jak víme, měla za manžela Bořivoje, jenž byl sv. Metodějem

pokřtěn. Spolu s ním se dala pokřtít i Ludmila a stala se první doložitelnou křesťankou naší země, kterou známe jménem. Až budu za rok psát opět shrnující úvodní článek do Věstníku, snad budeme moct říct, že nás sv. Ludmila po celý rok podporovala a naplňovala stejně tak jako sv. Cyril a Metoděj.

P. Kamil

NOVÝ KNĚZ V NAŠÍ FARNOSTI

Od 1. 9. 2013 byl do naší uhlířskojanovické farnosti jmenován a ustanoven farním vikářem P. Krystof Henriko, OMI. Požádal jsem ho, aby se nám krátce představil.

Narodil jsem se na Mládátka v roce 1976. Pocházím z malé vesničky Lisowice, která se nachází v Polsku ve slezském kraji (40 km na západ od Čenstochové). Mám tři bratry a tři sestry. Vystudoval jsem střední obchodní akademii, obor obchodník - ekonomista. V roce 1997 jsem vstoupil do Kongregace Misionářů Oblátů Panny Marie Neposkvrněné. Na kněze jsem byl vysvěcen v Polsku v roce 2004. Stejný rok jsem byl poslán mým představeným do České republiky, abych zde lidem hlásal Boží lásku a milosrdenství. Sloužil jsem na Moravě a v jižních a západních Čechách. Působil jsem rok také v Rakousku. Po roce jsem se vrátil zpátky do srdce Evropy, to znamená do České republiky, abych tady naplňoval své povolání.

P. Kamil

PTÁCI

Všechny cesty jsou Ti otevřené
jako když ptáci letí v útvaru seřazeném
jeden první na konec se vrátí
do neznáma letí
ač je nikdy neviděli
ani je to neučili
ví, že doletí
v nebi
lehké dojetí,
že se odvážili, neboj se,
všechny cesty jsou Ti otevřené...

Jaroslava Trojanová

ROZHOVOR S PROFESOREM P. PETREM PÍTHOU

Pan profesor Petr Pítho přijal pozvání na letošní sudějovskou pouť a na obnovenou sudějovskou faru, kde pobyl tři dny. Při té příležitosti jsme se ho zeptali.

Hodně Vás ovlivnilo prostředí, ve kterém jste vyrůstal?

Velice. Z rodiny jsem si především odnesl pocit bezpečí, který jsme jako děti pociťovaly od svých rodičů – pevný svazek a jednoznačné mravní zásady. Zapůsobila na mě také úžasná míra důvěry, která nám dětem byla dána a my ji nezklamaly. Navíc jsem měl to štěstí, že naše rodina byla obklopena věrnými a velmi vzdělanými přáteli a bylo to prostředí esteticky velmi vytříbené.

Také jste se rád učil, jako Konstantin a Metoděj? Zaměřením studia se jim velmi podobáte. Kde jste pracoval po dokončení studia? Určitě jsem svá studia využil, protože okamžitě po jejich dokončení jsem pracoval na univerzitě.

Jste jedním ze zakladatelů matematické lingvistiky. Je možné tento obor neodborníkům trochu přiblížit?

Trochu jistě ano. Na jazyku je zajímavé, že z nepatrného počtu hlásek, psaných v podobě písmen, je možno

vytvářet obrovské celky a pravidla. Jak se to děje, je možné popisovat jako zvláštní druh aritmetické kombinatoriky a to je matematická lingvistika. Druhé, co přibližuje tento pojem, je, že v době, kdy se tato metoda popisu jazyka objevila, vznikaly počítače a tehdy byla snaha zajistit, aby počítače byly schopny pracovat s tímto jazykem. Dnes je to naprosto běžné, protože breptá každý výtah a odpovídá kterýkoliv automat. Tehdy to ale byl nový a velký objev.

Ještě jste zvládl soukromě vystudovat teologii. Čím bylo ovlivněno Vaše rozhodnutí?

Moje rozhodnutí bylo dáno tím, že mě Kristus povolal. Naprosto jednoznačně.

V roce 1992 – 1994 jste byl v Klausově vládě ministrem školství. Sám jste odešel. Také Vás neuspokojovala práce ve veřejné správě jako Metoděj?

Nebylo to tak vyhocené jako v době Metodějově, protože jsem nemusel být svědkem poprav. Ale přece jenom. Odborná část práce byla hotova a nastupovala fáze, kdy se to mělo politicky prosazovat. To jsem neuměl, protože já jsem odborník a ne handlír ani hračka.

Čemu jste se věnoval po odchodu z politiky?

Vrátil jsem se na původní místo na univerzitu a zase učil. Na univerzitě jsem byl téměř 40 let. Nejprve jsem pracoval na matematicko-fyzikální fakultě a přednášel na filozofii. Teprve v r. 1992 jsem přešel na pe-

dagogickou fakultu a přednášel jazykovědu a české kulturní dějiny, protože jsem vystudoval také historii.

Vaše pozornost je v letošním roce zaměřena na oslavy 1150. výročí příchodu Konstantina a Metoděje na Moravu. Proč je třeba taková výročí připomínat?

Taková velká výročí jsou velkou příležitostí. Jednak upozorní na něco významného, co mělo vliv, aniž si to uvědomujeme, na běh dějin a je třeba to oživit. Za druhé je to šance nějakým způsobem nasměrovat určité situace ve společnosti. Tady bych přímo řekl, že to velké Cyrilometodějské milénium v 19. stol. neobyčejně přispělo k národnímu obrození a pomohlo v zápasu o obrodu jazyka, který v tomto období probíhal. Dnes bychom potřebovali obrodu mravní, a tak odkaz obou postav je třeba oživit, protože jejich mravní zásady jsou stále platné a vedly k prosperitě.

Děkujeme za rozhovor.

MH

Prof. PhDr. Petr Piřha, CSc., dr. h. c., (* 26. března 1938, Praha) je český katolický kněz, bohemista, lingvista a pedagog.

Je autorem řady odborných a populárně naučných knih z oblasti výchovy, učení a lingvistiky a jedním ze zakladatelů české matematické lingvistiky.

Za své dílo obdržel řadu ocenění. Při letošní slavnosti na Velehradě 5. 7. byl oceněn Českou biskupskou konferencí Řádem sv. Cyrila a Metoděje za literární činnost.

CESTA SEDMI KOSTELŮ PROŠLA SUDĚJOVEM

Dovolím si začít trochu zeširoka. Tak jako život každého člověka, je i ten bohoslovecký často plný různých překvapení. To se stalo i mně, když jsem se po nástupu do Teologického konviktu v Olomouci, ve kterém prožívají bohoslovci první rok formace, potkal s neustále se usmívajícím Honzou, který prý svého času pracoval v Kolíně a bydlel v Uhlířských Janovicích na faře. I díky společným vzpomínkám na Kolín a okolí jsme se brzy spřátelili, a tak se také jednoho dne zrodil nápad udělat společnou pouť ke svaté Anně. A tak jsme minulý rok vyšli na trasu Kolín – Uhlířské Janovice – Sudějov. Jak píše apoštol Pavel, dobrých věcí se máme držet, a tak jsme se i letos ozvali otci Kamilovi, zda bychom mohli během naší poutě využít pohostinnosti janovické fary. Otec souhlasil a nabídl nám možnost jít spolu s farníky pouť ze Zás muk. Brzkého červencového rána jsme se sešli před farou v Uhlířských Janovicích a po společné cestě autem jsme zaujali startovní pozici před klášterním kostelem.

Sešlo se nás kolem dvanácti poutníků, nicméně cestou se k nám přidávali i další. Krátce po půl sedmé jsme po společné modlitbě a krátkém úvodním slovu otce Kamila vyrazili směrem na Vavřinec. Přes poměrně brzkou ranní hodinu bylo pro tu chvíli příjemné teplo, a tak nám cesta hezky ubíhala. Cestu jsme

trávili buď společným rozhovorem nebo modlitbou, krásně nám ubíhala i díky občerstvovacím zastávkám ve Vavřinci a Uhlířských Janovicích. Odpočinek byl nutný nejen kvůli malým poutníkům, ale i sluníčko se už pořádně rozpálilo. Závěrečná lesní etapa pak byla příjemným osvěžením před příchodem do Sudějova, který už nebyl tak spořádaný jako začátek pouti, protože se rychle blížila desátá hodina a s ní i slavná poutní mše svatá, kterou jako hlavní celebrant sloužil prof. Petr Piřha, probošt kapituly Všech svatých na Pražském hradě. V kázání se zamýšlel nad úryvkem z Matoušova evangelia:

„Blahoslavené jsou vaše oči, že vidí, a vaše uši, že slyší. Amen, pravím vám: Mnoho proroků a spravedli-

vých toužilo vidět, co vidíte (vy), ale neviděli, a slyšet, co slyšíte (vy), ale neslyšeli.“ Po mši pak následovala zajímavá přednáška, ve které se prof. Piřha zamýšlel nad podstatou kostela. Pomocí srovnávání s různými veřejnými budovami jako je radnice, škola či soud postupně ukazoval jednotlivé vlastnosti kostela. Kostela jako místa, které je do jisté míry velmi podobné zmiňovaným budovám, nicméně je také velmi odlišné a specifické kvůli svému určení. Je totiž místem setkání člověka s Bohem, místem, kde se při pohledu do svého originálu učí člověk být obrazem Božím.

Již během polední přestávky v oficiálním programu zavítali mnozí poutníci i návštěvníci do prostor nově zrekonstruované fary, ve kterých připravili manželé Janovští velmi poutavou výstavu o historii poutního místa, samotné fary i o osudech jejích obyvatel. Kolem druhé hodiny pak proběhlo slavnostní požehnání opravených prostor a oficiální zahájení odpoledního programu, který nabízel jednak možnost komentované prohlídky zmíněné výstavy, či různorodé výtvarné aktivity, které byly tematicky spojeny s postavou svaté Ludmily. Celé poutní odpoledne tedy bylo možné plodně využít a myslím, že veškerá snaha těch, kteří se na přípravě poutního programu podíleli v jakékoliv roli, byla odměněna spokojeností poutníků i dalších návštěvníků.

Pokud bych měl přidat svůj postřeh, musím zmínit především po-

POUŤ KE KRSOVICKÉMU KOSTELU SV. JANA KŘTITELE

Po delším čase jsem opět měla možnost zavítat do krásné krajiny uhlířsko-janovické farnosti a být zase na CESTĚ. Sešli jsme se, sjeli, přišli jsme ke kapliče sv. Václava v Kamenné Lhotě, kde jsme byli přivítáni slovem a modlitbou. Vyšli jsme a v milosrdném stínu lesní cesty jsme zdolávali trochu rozbahněný terén po předešlých vydatných deštích. Nedávné záplavy způsobily také přemnožení komárů, a tak mohli poutníci na nezúčastněné působit v lese jako nezvykle tančící mávajícím stádečko "bláznů". Následovalo několik krátkých zastavení, na zaniklé hrázi rybníka nám Zdeněk Janovský přiblížil původ a smysl zakládání rybníků ve zdejších kraji. Při putování se k nám přidávali další spoluputující, pobavila mne paní Marie, která nás doběhla před odbočkou na Krsovice s omluvou, že si na chvíli zdřímla a zaspala. Z Krsovic nám přicházeli naproti další usměvaví lidé a já, cizinec na společné pouti, jsem se cítila jako doma mezi svými. Krsovický kostel jsem před rokem zažila úplně zaplněný lešením, dnes nás uvítal světlem a čerstvým vzduchem. A po celou dobu uvítání a promluv v prostorách kostela poletovala a zvědavě shlížela na to osazenstvo malá jirička (nebo vlaštovka? Nejsem ornitolog).

zoruhodnou souvislost s jinou poutí, která ve stejný čas probíhala na opačném konci světa, a sice se Světovými dny mládeže v Riu. Při pohledu na čísla či jiné měřitelné údaje by snad někteří mohli říct, že to jsou dvě úplně odlišné věci. Troufám si tvrdit opak. Vždyť na obou místech se sešli lidé, aby svým způsobem zhmotnili své putování k nebeskému Otci, vzdor jisté nepřízni počasí (vedru či dešti) vydali svědectví o životě s Kristem v lásce Ducha svatého, která není životem s růžovými brýlemi, ale která vidí bídu duchovní i materiální, je však živena nadějí a radostí vyvěrající z Kristova vzkříšení. Z obou míst pak možná odcházeli zmožení, ale také neméně posílnění objetím Krista Vykupitele, který má svou náruč otevřenou nejen nad brazilským Riem.

František Čech,
bohoslovec pražské arcidiecéze

Tématem této pouti byl "ŽIVOT". Právě ten malý ptáček sedající si tu na římsu, tu na oltář nebo vznášející se nad našimi hlavami mi evokoval život v celé své kráse, to živé stvoření ve staříčkových zdech kostela mi připadalo jako dárek, symbol z nebe. Děti poklidně sedící, zívající na klíně svých rodičů, objímající je, malý pejsek v náruči svého pána, to vše bylo tak lidsky živé, milé, uklidňující. Podívali jsme se také na starou zvonici, otec Kamil zahájil bohoslužbu posvěcením vody v kropence, která je nezvykle velká na malý kostelík a pravděpodobně sloužila i jako křtitelnice. Vyslechli jsme si cyrilometodějský příběh od "pátečníků" pod vedením Jáji. A já při mši stojící na kůru vedle rozbitých varhan jsem naslouchala úchvatnému hlasu Markéty, který mne celou rozechvíval. Po obřadu jsme se přemístili na náves, kde nám pan farář vystřelil na střelnici ze staré skříně dvě papírové růže hned prvními dvěma ranami a pobavený majitel střelnice vykřikoval na celou náves: „To jsem nevěděl, že máme militantního faráře!“.

Chtěla bych vám všem poděkovat, vyšla jsem na tuto pouť především pro téma, které skýtala, proto, že můj žák a nejlepší kamarád mého prostředního syna Ondra měl těžkou havárii, že mi to připomnělo

nehodu, kterou můj nejstarší syn zavinil před posledními Vánoci, že často bereme život jako samozřejmost a že nevíme dne ani hodiny, věnovala jsem tento den Ondrovi, který byl první den zase zpátky mezi námi, po 4 dnech v umělém spánku, a který mi večer po návratu z Janovic napsal smskou pozdrav. Děkuji vám všem a děkuji nahoru do nebes za naději, kterou máme i v těch nejtemnějších stínech.

Lenka Feldsteinová

CESTA SEDMI KOSTELŮ NA TÉMA SV. LUDMILY

V dubnu tohoto roku jsme byli osloveni pražským arcibiskupstvím, konkrétně sestrou Dominikou, asistentkou pana kardinála Duky, abychom vytvořili projekt o sv. Ludmíle. Od té doby jsme uvedli do pohybu mnoho jednotlivců, kteří se postupně dávají do skupin na různých místech Středočeského kraje. Nejvíce se zatím hovoří o sv. Ludmíle na Sedlčansku a Uhlířskojojanovicku a v Praze. V Sedlčanech se už vytváří socha sv. Ludmily, je vymyšlen scénář a choreografie s názvem Kořeny a křídla sv. Ludmily, zareagovali dobrovolníci senioři a hudebníci laici, profesionální tanečníci. Na Uhlířskojojanovicku se bude putovat k jednotlivým opuštěným kostelům vždy na téma jednotlivých období života sv. Ludmily. V Praze na pražském arcibiskupství 12. září byla pořádána přednáška o sv. Ludmíle, kterou vedly kapacity jako je např.

prof. Royt, Sláma apod..

Poznali jsme už v minulých letech, že je důležité a potřebné, aby církve v dnešní době srozumitelně mluvila k dnešnímu člověku a celé společnosti. Je možné vykonat mnoho, když se lidé postaví za dobrou věc a když se dají dohromady.

Sv. Ludmilo, oroduj za nás.

Jája Trojanová

RENOVATUR A.D. 2013 AD HONOREM SANCTAE LUDMILAE

Bude připevněno na dřevěné hlavě malého zvonu na věži kostela sv. Aloise v Uhlířských Janovicích. Věřím, že nápis bude nám, ale i dalším generacím připomínat, že jsme přispěli k probuzení slábnoucí sounáležitosti člověka s tradicí, regionem a domovem. Vždyť každé místo obývané lidmi bylo svázáno s kovovým zvukem zvonu. Ozýval se i několikrát za den, aby oddělil jeho části, svolal věřící k bohoslužbě, oznámil určité události a plnil nejzákladnější úlohu – chránil před zlem, bouřemi a vichřicemi.

Obnovení zvonu bude vztaženo k sv. Ludmile, a to z více důvodů. Jednak jako poděkování naší paní

kostelnici Ludmile Staňkové, která po dlouhé roky vystupovala po schodech do věže janovického kostela, aby rozeznávala hlas zvonů. Dále proto, že ve farnosti od září započínáme celoroční téma spojené se svatou Ludmilou, jakožto postavou úsvitu křesťanství v naší zemi. A třetí důvod je můj osobní. Stále víc vnímám v jednání naší společnosti i v myslích lidí sílící pohanství. V otázkách náboženských panuje velká nevzdělanost, předsudky a obava z víry, kterým sv. Ludmila ve své době, jako i my dnes, musela čelit.

Děkuji všem, kteří přispěli na obnovu zvonu a ať jeho hlas je lidu milý.

P. Kamil

OSLAVA VÝJIMEČNÉHO VÝROČÍ

Již řadu dní žije farnost 50. výročím vysvěcení otce Václava Nekolného. V neděli 7. července 2013 se konala hlavní oslava. Slavnostní bohoslužbu sloužil v klášterním kostele Panny Marie otec biskup Karel Herbst. Přítomnost biskupa ve farnosti je vždy výjimečnou událostí. Může být pro organizátory i stresující – v případě otce Karla to ale neplatí, ten vždy přináší pohodu, pochopení, klid.

Bohoslužba začala slavnostním převzetím čestného kanovnictví kapituly ve Staré Boleslavi jubilantem z rukou biskupa. Otec Václav složil předepsaný slib, ale insignie mu budou uděleny při faktickém převzetí úřadu na podzim přímo ve Staré Boleslavi z rukou arcibiskupa.

Bohoslužbu provázel velmi kvalitní zpěv sboru složeného ze zpěváků z celého regionu. Na konci bohoslužby farníci poděkovali svému duchovnímu za 48 let jeho věrné služby v Zásmukách a připomněli krásné i těžké chvíle, které společně prožili.

Shodou okolností hlavní celebrant otec Karel pochází z téže karlínské farnosti a slaví rovněž kulaté výročí – 40. výročí kněžského svěcení. Proto oběma oslavencům na závěr předali ministranti kytyce – za každý rok kněžské služby symbolicky po jedné růži.

Pak se přítomní odebrali na nádvoří kláštera a v neformálních rozhovorech s oběma oslavenci rychle plynul čas. Napomohlo k tomu jak hezké počasí, tak skvělé pohoštění. Jubilant dostal třípatrový dort (většinu snědli hosté) se symbolem Bible a padesátkou. Kolem poledne rodiče neúprosně volal domů rodinný oběd, otec Karel se rozloučil krátce po poledni.

Celá farnost se sešla, jak se sluší a patří, při jediné společné mši. I když to pro některé z nás představovalo nepohodlí, nutnost cestovat do

Zásmuk, jistě nikdo z přítomných nelitoval. Klášterní kostel nebyl zvolen náhodou. Všichni oceňujeme, kolik úsilí otec Václav vyvíjel a vyvíjí při rekonstrukci kláštera i přílehlého kostela i při jejich využití.

Výročí je příležitostí si vděčně uvědomit, jakým darem pro celou farnost je působení otce Václava v Zásmukách – již 48 let. Milým dárkem byly rozdávány pamětní lístky s připomínkou novokněžského požehnání před 50 lety – dýchla na nás doba, kterou už si pamatují jen někteří.

Jan Kunčar

Prostřednictvím farního Věstníku chci za naši uhlířskojanovickou farnost poděkovat P. Václavovi za jeho dlouholetou, věrnou a poctivou službu kněze, kterou ve zdejší kraji koná.

P. Václav se zasloužil o záchranu mnoha kostelů a staveb, kterým věnoval nemalé úsilí, ale především je dokázal spravovat duchovně modlitbou a obětí mše svaté.

Do jeho osobního života chci P. Václavovi popřát spokojenost, klidný odpočinek, zdraví a především Boží požehnání.

P. Kamil

VELKÁ SLÁVA V MILETÍNĚ

V neděli 19. května 2013 za velmi pěkného počasí se konalo svěcení křížku s Pánem Ježíšem v lese pod Miletínem na bývalé kostelní cestě Křečovice – Solopysky.

Křížek posvětil pan farář Kamil Vrzal z Uhlířských Janovic za přítomnosti 104 občanů. Během svěcení účastníci vyslechli pověsti, vzpomínky a výpisy z kronik týkající se tohoto místa a okolních obcí. Závěrem zazpíval chrámový pěvecký sbor z Uhlířských Janovic.

Všem přítomným se tato akce velmi líbila.

Stanislav Balvín

OHLÉDNUTÍ ZA UPLYNULÝM ŠKOLNÍM ROKEM NA FAŘE V KOŠICÍCH

Koncem září se na košické faře začnou opět scházet děti v kroužku angličtiny, dramatického kroužku a na výtvarných dílnách. Pro představu uvádíme jejich postřehy k některým z aktivit minulého školního roku.

Ahoj, jmenuji se Karolínka. Chodím do Košic na faru na angličtinu k Janě. Dne 1. května nás navštívila skupina studentů z Irska. Celkem jich přijelo dvacet i s učitelí a překladatelkou. Prohlédli si opravený kostelík, vyzkoušeli si, jak se zvoní na zvon. Byli usměvaví a hodní. Všichni jsme se snažili jim rozumět. Dost je pobavilo, když na nás promluvili a zjistili, že jim nerozumíme. Například, když já s Kiki jsme stály na zahradě u poníka, který se tam pásl a pak vozil děti. Oni se nás na něco pořád ptali a smáli se dost, protože jsme si s tím lámali krky, nohy, ruce, hlavy, prsty. Nakonec jsme se dozvěděli, že se nás ptají na jméno poníka! A ten se přece jmenuje Sally.

Karolína Nováková, Onomyšl

Anglická hra na fair

Dne 3. dubna 2013 probíhal kroužek anglický jazyk mezi jazyky, skupina starších a mladších nebýtka konkrétně rozdělena. Teď jsme společně v 15:00 před koutkem. Hráli jsme hru, díky které jsme si připomněli nekonkrétní slova v Británii a USA.

Nadávky jsme byli rozděleni do čtyř družstev - žlutá, zelená, modrá a červená.

Hra spočívala v tom si jsme dostali papír s osmi číslicemi (1-8). Měli jsme projít seznam a hledat nápisy na doměch např. "Cross Eggs" apod. (nápisy byly s číslicemi 1-8) našli jsme se před koutem a slova napísali na papír (vedle číslic).

Kolom koutka byly někde schované papíry s anglickým koutem a příslušnými slovy - slova ale. Měli jsme papíry napít a do koutu - (kde byli místa vysekaných slov čísla od 1. do 8.) napsal slova na papír. Pak jsme dostali byla kartičky s jmény - L E L B a k toho jsme složili anglické klíčové slovo - BELL (český zvony)

Nakonec jsme šli nahoru ke hranicím - ve klíčové slovo kde jsme sázeli a hledali poklad - velké voříčka od "kuchle bunny" - nekonkrétního kajíčka. Potom jsme sešli dolů a dostali pamětní listy.

Mni se to moc líbilo - moje družstvo
holič myslelo ☺

Anna Šustková

KOŠICE

L.P. 13.5.13.

POUŤ NA VELEHRAD

Již od jarních měsíců tisíce farníků putují na slavný moravský Velehrad. Dne 24. 8. 2013 jsem se zúčastnila této poutě i já. Poutě, jež se konala na počest výročí 1 150 let od příchodu věrozvěstů Cyrila a Metoděje na Moravu.

Z naší farnosti vyjelo brzy ráno 31 poutníků. Cesta ubíhala velmi rychle při odříkávání modliteb růžence a vyprávění obou našich průvodců otce Kamila a Jáji Trojanové.

Do Tupes, to je asi 3 km od Velehradu, jsme přijeli před devátou hodinou, připojili jsme se k velkému proudu poutníků a pokračovali za zpěvu a modlení k Velehradu. Několik poutníků převážně ze zdravotních důvodů pokračovalo autobusem.

Když jsme dorazili k Velehradu, okamžitě nás upoutala jeho majestátnost a nezapomenutelná krása okamžiku. V den naší poutě bylo krásné počasí, a tak jsme mohli pozorovat krásu ranního rozbřesku, jak osvětčuje Velehrad různými barvami svítání. Jak jsme tam tak stáli a očekávali netrpělivě ostatní poutníky, připadali jsme si jak v opravdovém ráji. Pout-

níci, někteří s korouhvemi a praporečky, dorazili zanedlouho, právě ve chvíli, kdy se rozezněly všechny velehradské zvony. Mnozí z poutníků přicházeli bosí, mnozí nesli děti, maminky tlačily kočárky a ti starší (nebylo jich málo) se opírali o hole a všem bez rozdílu zářily oči.

Tři rodiny (Mašínovi, Houdovi a Šustkovi) se na Velehrad vydaly už v pátek vlakem a do cíle dojevy na bicyklech.

Na bohoslužbu v bazilice Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje se sešlo celkem 960 poutníků.

Já jsem mohla Velehrad spatřit již potřetí, avšak s jistotou mohu říci, že ještě nikdy za tak velké účasti jak lidí, tak ministrantů a kněží. Celá mše působila velice důstojně a

pozvedivě. Po mši jsme se mohli účastnit prohlídky baziliky s výkladem milé průvodkyně.

Snad nejdůležitější část celého výletu nastala při vystoupení našich „Pátečníků“, kteří představili divadlo „Vyprávění o Cyrilu a Metoději“. Vystoupení by nevzniklo bez naší milé Jáji Trojanové, která celou hru nastudovala a připravila. „Vyprávění o Cyrilu a Metoději“ je hra podle Dr. Petra Piňhy. Byl to nezapomenutelný a dechberoucí okamžik, když se ozval bouřlivý potlesk diváků. Následovala přednáška profesora Petra Piňhy.

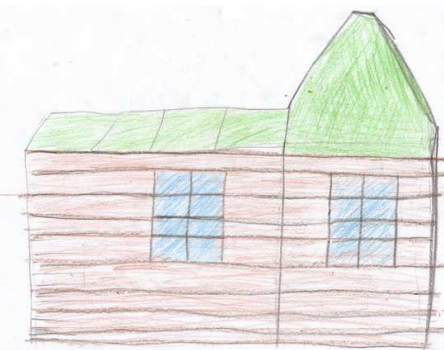
Při závěrečném požehnání se bazilikou rozezněl starý chorál „Bože cos ráčil před tisíci roky“. Byla to nejkrásnější a nejdojemnější část slavnostního dne, a to proto, že zazněl z tolika hrdel všech zúčastněných. Nezapomenutelná pro místo, kde zazněla. Nejdojemnější pro zamýšlení, kolik lidí ho zpívalo na tomto místě po celé tisíciletí.

Tímto chorálem byla naše slavnostní pouť zakončena. Myslím, že to bylo velkolepé rozloučení s tímto okouzlujícím místem. Na samém sklonku dne jsme opět nastupovali do autobusu, který nás měl zavést k domovu. Cesta zpět byla tišší, atmosféra poklidná, milá a pokorná. Všichni cestující byli ponořeni do svých vlastních myšlenek s úsměvem na tváři. Nebudu se ani pokoušet popsat celkový dojem tohoto výletu, jelikož je jednoduše nepopsatelný.

Děk páteru Kamilovi, děk Jáje Trojanové, děk všem...

Vlasta Chvátilová

Cyklusopout na horu sv. Klimenta
O mši stáli na Velkhradě (sobota 24. 8. 2013)
jme vyrazili na horu sv. Klimenta.
Báli jme se velkých horek. Nahoru
jme to roční svatbě.
V Buchlovicích jme se chleli rozdělil
na ~~dvě~~ starší amblodie na horu jeli ročními
společně.
Vjeli jme do lesa a šlapali jme na
"Koly horek". Oduš jme slyšeli doba
a jak "nase na horu".
Na chvátli jme v lese v horu horek přivazali
a pokračovali dál pěšky. Asi po 2 km
jme jsme přišli pod horu, kde stál
divný horek. Tam jme si dali svatbu.
Po svatbě jme vyšli na horu, kde
byli sáhlady horek s obětin stolem
a lavicami. Udele stala dřevina
horek. Byli jme moc starší,
to místo naší.
Přes horek.

Eliška Šustková, 9 let

... pokračujeme příběhem svatých Cyrila a Metoděje, kteří svou apoštolskou činností zásadním způsobem ovlivnili začátky křesťanství i kultury v naší zemi. V předchozím čísle jsme zmínili misii k Chazarům a Rastislavovo pozvání na Velkou Moravu.

Francká říše ovlivňovala území přímo nebo nepřímo pomocí misionářů. Proto kníže žádal v Římě o věrozvěsty znalé slovanského jazyka. Protože Řím je neměl, obrátil se Rastislav na byzantského císaře. Michal III. se ochotně chopil příležitosti, jak rozšířit vliv své říše do střední Evropy, a vyvolil pro toto důležité poslání bratry Konstantina a Metoděje. Ti si vybrali k práci několik mladých spolupracovníků.

Protože Slované tehdy neměli své písmo, Konstantin pro ně vytvořil abecedu, kterou přizpůsobil zvláštnostem slovanského jazyka.

Toto písmo, nazvané hlaholice, je důkazem geniálního umění, protože pro každou hlásku musel volit zvláštní písmeno. První knihou psanou hlaholicí je evangeliář, důležitá bohoslužebná kniha.

R. 863 přišli tedy svatí bratři se svou družinou na Velkou Moravu. Kníže Rastislav je s radostí přivítal a bratři se dali do práce. Hlásali evangelium, učili mládež číst a psát, věnovali se zvláště kandidátům kněžství. Rastislavovi šlo především o to, aby měl domácí kněze. Radost z nadšeného přijetí a zdárné práce misiónářům kalila závist a žárlivost

franckých kněží. Nastala taková situace, že bylo třeba řešit některé církevně právní otázky, a proto se bratři vydali r. 867 do Říma. Putovali s početnou skupinou učedníků. Papež Hadrián II., když se dozvěděl, že bratři nesou ostatky sv. Klimenta, vyšel jim vstříc ve slavnostním průvodu. Ostatky uložili v bazilice sv. Klimenta.

V Římě chtěli bratři dosáhnout především vyřešení tří záležitostí:

- 1) povolení slovanské řeči v bohoslužbě západního obřadu
- 2) vysvěcení učedníků na jáhny a kněze
- 3) zřízení samostatného biskupství podléhajícího přímo papežovi

Zatímco se vyřizovaly tyto záležitosti, Konstantin onemocněl. Vysílen prací a útrapami cesty uchýlil se do kláštera, přijal vyšší svěcení a řeholní jméno Cyril. V únoru roku 869 umírá. Pohřben byl v kostele sv. Klimenta.

Papež Hadrián II. r. 870 vysvětil Metoděje na biskupa a vymezil hranice jeho diecéze. Pod Metodějovu pravomoc náležela Pannonie, Velká Morava i Charvátsko. Cestou z Říma žárliví němečtí biskupové zajali sv. Metoděje a odvěkli ho do Bavorska. Tam strávil ve vězení tři roky. Byl propuštěn až na zákrok papeže Jana VII. Konečně se r. 873 vrátil na Moravu v doprovodu papežského legáta a kníže mu svěřil všechny kostely i duchovenstvo.

Dalších 12 roků bylo vyplněno požehnanou misijní prací. Ta s sebou přinášela srážky s latinskými

duchovními. V této době pokřtil biskup Metoděj i českého knížete Bořivoje a členy jeho družiny. Frančtí kněží v čele s biskupem Wichingem Metoděje osočovali z kacířství a usilovali o zákaz slovanské liturgie. Obžalovali Metoděje u papeže Jana VII. a ten si povolal r. 880 biskupa do Říma. Zde se Metoděj plně obhájil a papež mu dal významnou bulu (*Indultus tuus*), v níž ho potvrzoval za arcibiskupa a povoloval slovanskou bohoslužbu. Naneštěstí ustanovil největšího Metodějova odpůrce Wichinga za nitranského biskupa. Ten působil Metodějovi velké těžkosti. Navzdory tomu však začal Metoděj šířit křesťanství i do Čech, ba i do sousedního Polska. V posledních letech života pokračoval sv. Metoděj v překladech Písma sv. a bohoslužebných knih.

Když Metoděj cítil, že jeho život se završuje, vyvolil si za nástupce Gorazda, moravského rodáka, který vynikal vzděláním i svatostí života. Na Květnou neděli r. 885 svatý biskup Metoděj naposledy požehnal svému lidu a knížeti a za několik dní umírá.

Navzdory tomu, že dílo svatých bratří bylo po Metodějově smrti zmařeno opětovným zákazem slovanské bohoslužby a krutým vyhnáním slovanských kněží, nepodařilo se je úplně zničit. Svatí Cyril a Metoděj patří mezi největší křesťanské misijnáře. Proto je papež Jan Pavel II. prohlásil 31. 12. 1980 za spolupatrony Evropy.

připravil P. Kamil

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Výuka náboženství ve školním roce 2013/14 bude probíhat v Komunitním centru sv. Jiljí v Uhlířských Janovicích. Den a hodina výuky budou upřesněny na první schůzce ve středu 18. září v 15:00. Na zahájení výuky jste, rodiče, srdečně zváni. Výuka náboženství se nabízí dětem od 1. do 9. třídy. Výuku bude zajišťovat P. Kryštof Henriko a pastorační asistentka Markéta Havrdová. Přihláška je k dispozici v kostele, ve škole, na internetových stránkách farnosti.

Příprava dětí na první svaté přijímání započne v lednu příštího roku.

ZVEME VÁS

- v neděli 15. 9. 2013 v 17:00 v rámci filmového klubu na promítání filmu *Měnič času*.

- v neděli 22. 9. 2013 v 16:00 do Komunitním centru sv. Jiljí, kde proběhne **beseda se spisovatelem Milošem Doležalem o životě kněze Josefa Toufara**

- ve čtvrtek 26. 9. 2013 v 17:00 do zámuckém klášteře sv. Františka na **koncert významných pražských umělců Miroslava Lašťovičky** (trubka) a **Josefa Prokopa** (varhany). Na programu budou světově proslulá díla J. S. Bacha, J. Pachelbela, W. A. Mozarta, J. Haydna, J. J. Ryby a dalších.

- v neděli 13. 10. 2013 v 17:00 v rámci filmového klubu na promítání filmu *Zjevení ve Fatimě*.

ROZPIS POUTNÍCH SLAVNOSTÍ

HORNÍ KRUTY	sv. Václava	NE 22. 9. v 15:00
HODKOV	sv. Václava	NE 29. 9. v 10:00
SKVRŇOV	sv. Havla	SO 19. 10. v 16:00

PRAVIDELNÝ POŘAD BOHOSLUŽEB

	NE	PO	ST	ČT	PÁ	SO
UHLÍŘSKÉ JANOVICE	8:00		17:30	17:30*	17:30	
SUDĚJOV						18:00**
ČESTÍN	10:00					
KOŠICE	12:00					
ZÁSMUKY	9:30					
VAVŘINEC	11:00					

* První a třetí čtvrtek v měsíci - za nová kněžská a řeholní povolání

** Od 2. 11. 2013 a po celé zimní období v 16:00.

MODLITBA RŮŽENCE

- v 19:00 každou říjnovou sobotu v kostele sv. Aloise v Uhlířských Janovicích

ČTVRTEČNÍ MODLITBA BREVIÁŘE V KC SV. JILJÍ

- v 8:00 modlitba ranních chval

- v 19:00 modlitba rodičů za své děti

Vydáno: 14. 9. 2013 pro vnitřní potřebu farnosti Uhlířské Janovice

Kontakt: Římskokatolická farnost Uhlířské Janovice, Havlíčkova 898,

285 04 Uhlířské Janovice; e-mail: kc.jilji@gmail.com

www.farnostjanovice.cz

IČ: 49543008; BÚ: 441028359/0800

P. Kamil Vrzal, mob.: 728 775 536, e-mail: doncamillo@centrum.cz

P. Kryštof Henriko OMI, mob.: 731402 861

P. Václav Nekolný, tel.: 321 796 177, Zásmyky

Bc. Markéta Havrdová, pastorační asistentka, mob.: 777 603 020

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 27. 10. 2013

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.